

РЕШЕНИЕ

№ 1770

гр. Пловдив, 13.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седми септември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330204182 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН

Обжалвано е Наказателно постановление № **BG2022/3000-159/НП**,
издадено от Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в
ТД „Митница Пловдив“ към Агенция Митници, с което:

- на **А. Ф. К.** е наложена глоба в размер на **1000 лева** на основание чл.
126, ал.1, т.1 ЗАДС

-стоките предмет на нарушението са отнети в полза на държавата на
основание чл. 124, ал.1 ЗАДС.

С жалбата се признава извършеното нарушение. Моли се за отмяна или
намаляване на наложената санкция, поради нейната непосилност с оглед
финансовото и здравословно състояние на дееца.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е подадена в законоустановения срок /14-дневен съгласно
актуалната редакция на ЗАНН/, от процесуално легитимирана страна, против
акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което се явява

процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.

ПО ФАКТИТЕ И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА

Не е спорно между страните, а и се установява по несъмнен начин от събраните по делото доказателства: писмени документи и свидетелски показания на полицейски служители, които са очевидци на извършване на нарушението, че: на 09.02.2022г., около 10.40 часа, в близост до улица Напредък № 1, полицейските служители И. Д. и Д. Л. установили, че А. Ф. К. **държи черен полиетиленов плик, съдържащ около един килограм ситно нарязана жълто кафява маса с мирис на тютюн.**

Видно от приложената по преписката физико-химична експертиза държаното от А. К. вещество **представлява тютюн, който може да се използва за пушене, без да се подлага на допълнителна индустриална обработка** с нето тегло 1.000 кг.

Видно от служебна бележка рег. индекс № 32-101623/28.02.2022 **дължимият акциз за държаното количество тютюн е в размер на 152 лева.**

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН.

При правилно установени факти, принципно законосъобразна е преценката на наказващия орган, че с действията си К. е **допуснал нарушение на чл. 126, ал.1 ЗАДС.**

Предвид императивния характер на нормата на чл. 126, ал.1, т.1 ЗАДС, според която налаганата глоба следва да се равнява **на двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лева**, по вътрешното ни право не съществуват механизми за нейното намаляване.

В този смисъл следва да се съобрази и че доколкото двойния размер на дължимия акциз в процесния случай ($152 \times 2 = 304$ лева) надхвърля 100 лева, то **няма как да намери приложение и привилегирования състав на чл. 126б, ал.2 ЗАДС** за маловажен случай на административно нарушение.

Съгласно трайната съдебна практика **нормата на чл. 126б, ал.2 ЗАДС е специална спрямо чл. 28 ЗАНН** и щом не са налице предпоставките на чл. 126б, ал.2 ЗАДС, няма как приложение да намери и чл. 28 ЗАНН.

Така Решение № 2315 от 14.12.2020 г. по к. адм. н. д. № 2437 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 808 от 10.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 627 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2024 от 23.11.2017 г. по н. д. № 2468 / 2017 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1946 от 13.11.2017 г. по н. д. № 2131 / 2017 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив.

Предвид императивната разпоредба на чл. 124, ал.1 ЗАДС, според която **стоките предмет на нарушението се отнемат в полза на държавата, независимо от реализиране отговорността на дееца**, включително й когато самоличността му е неизвестна, **НП в тази част се явява законосъобразно и следва да бъде потвърдено.**

Не така стоят нещата, обаче с досежно частта с наложената санкция в размер на 1000 лева. Това е така, доколкото:

-въпреки изложените съображения за съответствието й с ЗАДС,

-същата подлежи на отмяна, доколкото **се явява непропорционална по смисъла на правото на ЕС, което има примат над националното право.**

ПО НЕПРОПОРЦИОНАЛНОСТТА НА САНКЦИЯТА.

По-конкретно следва да се съобрази **Хартата на основните права на европейския съюз, в чл. 49** от която е въведен базисния за съюза принцип, че **всеки гражданин на ЕС има право да му бъде налагана санкция, която е пропорционална/ съответна на тежестта на извършеното от него нарушение и на преследваните легитимни цели**, като само по този начин могат да се постигнат задачите на единното европейско пространство, а именно да осигури свобода на движение на стоки, услуги и капитали при равенство на възможностите._

В трайната практика на СЕС по отправени преюдициални запитвания е разяснено по задължителен за съдилищата в държавите членки ред, че за да се прецени дали разглежданата санкция е съобразена с принципа на пропорционалност, следва в частност да се вземат предвид:

- **видът и тежестта на нарушението;**

-**тежестта на налаганата санкция** както и **начинът за определянето на нейния размер;**

-преследваните цели;

-индивидуалните особености, относими към степента на обществена опасност на нарушителя.

Във всеки конкретен случай, както **пропорционалността, така и преследването на легитимна цел следва да бъдат убедително доказани.**

Приложени към спецификата на конкретния казус всички гореизложени принципни положения водят до следните изводи:

- допуснатото нарушение по чл. 126 ЗАДС принципно е с висока степен на обществена опасност, доколкото защитава обществените отношения свързани със събиране на въведения от държавата акциз **и осигуряване приходната част на държавния бюджет;**
- високата степен на обществена опасност на нарушението е рефлектирала и върху размера на законоустановената санкция- **двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лева;**
- **осигуряването на редовните постъпления в държавния бюджет принципно представлява легитимна цел,** която да обуслови налагане на санкции в завишен размер;
- конкретно избраният от законодателя механизъм на начисляване на санкцията обаче, **всъщност поставя в по-неблагоприятно положение правните субекти, които държат по-малко количество акцизни стоки** в сравнение с тези, при които дължимият акциз е в по-голям размер, **предвид въведения минимум на санкцията- „но не по-малко от 1000 лева“;**
- въведеният механизъм за начисляване на санкцията **позволява индивидуализация на налаганата глоба съобразно действителната степен на обществена опасност на деянието само при държано количество на акцизни стоки, чийто дължим акциз е над 500 лева,** респективно двойния размер е над 1000 лева. В тези случаи размера на налаганата глоба е правопропорционална на величината на дължимия и невнесен акциз, който законодателен подход отговаря на легитимната цел, преследвана от държавата да се гарантира попълване приходната част на държавния бюджет;
- не може да се каже същото, обаче за случаите, когато количеството държани акцизни стоки е такова, че **дължимият за тях акциз е над 50**

лева (респективно двойният размер е над 100 лева, поради което привилегирования състав на чл. 126б, ал.2 е неприложим) и под 500 лева (респективно двойния размер е под 1000 лева). Във всички тези случаи налаганата глоба е винаги 1000 лева, което противоречи на базисния принцип за наказателния процес за индивидуализация на отговорността съобразно действителната степен на обществена опасност на деянието и дееца. Налагането на санкция в твърд размер 1000 лева, независимо от стойността на невнесения акциз и количеството държани акцизни стоки противоречи и на принципа за пропорционалност, прогласен в чл. 49 от Хартата за правата на ЕС;

- в процесния случай дължимият акциз е 152 лева, а двойният размер се равнява на 304 лева, като въпреки това на дееца, поради употребената законодателна техника е наложена глоба в размер на 1000 лева;
- по преписката не са изложени твърдения, а и при тежест на доказване лежаща върху въззиваемата страна, не са събрани доказателства деецът да има други обществени прояви;
- налаганата санкция се явява прекомерна и непосилна за дееца с оглед социалното му и имуществено състояние- инвалид с 95 % трайно намалена работоспособност, видно от представените решения на ТЕЛК;
- налаганата санкция се явява изцяло несъответна и с оглед данните за личността на дееца, изводими от изисканата по служебна инициатива на съда медицинска документация от ЦПЗ-Пловдив. Касае се за мъж с основно заболяване-епилепсия и придружаващи заболявания: артериална хипертония, стенокардия, като същият е с имплантиран пейсмейкър. Заболял от 7-годишна възраст, с обичайни симптоми: обръщане на очите, двигателна възбуда, несвързан говор, липса на спомени, епилептични припадъци, изразена личностова промяна с агресивни и дисфорични декопенсации, с постоянен световъртеж, главоболие, раздразнителност, безсъние. Трудно се справя сам с ежедневните задачи. Лекуван многократно в ЦПЗ-Пловдив на доброволни начала.

С оглед всичко гореизложено се налага извод, че в конкретния случай и минималната предвидена в закона санкция- 1000 лева:

- макар и законоустановена,
- се намира във флагрантно противоречие с принципа за индивидуализация на наказанието,

- и поради възприетия законодателен подход е изолирана от действителната обществена опасност на деянието и дееца.

Поради това следва да се приеме, че същата не се явява безусловно необходима за постигане на целите на наказанието. Тоест макар и законоустановена, санкцията се явява непропорционална и като такава (с оглед принципа за примат на правото на ЕС, особено в материя уреждаща основните права на гражданите) следва да бъде отменена.

Посоченото се явява основание за отмяна на НП само в частта, с която на дееца е наложена санкция в размер на 1000 лева.

ПО РАЗНОСКИТЕ

Разноски в процесния случай не могат да се присъждат, доколкото нито една страна не е направила нарочно искане за присъждане на разноски по смисъла на т.11 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, съгласно която претенцията за разноски следва да бъде изрично заявена и това може да стане най-късно в съдебното заседание, в което е приключило разглеждането на делото пред съответната инстанция.

Освен това липсват и доказателства за реално понесени от страните разноски по смисъла на т. 1 от ТР 6/2012 ОСГТК на ВКС, според която разноски се присъждат, само ако е доказано реалното им сторване за заплатен адвокатски хонорар или за използване на юрисконсултска защита.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № **BG2022/3000-159/НП**, издадено от Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница Пловдив“ към Агенция Митници **В ЧАСТТА**, с която на **А. Ф. К.** е наложена глоба в размер на **1000** лева на основание чл. 126, ал.1, т.1 ЗАДС.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № **BG2022/3000-159/НП**, издадено от Началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница Пловдив“ към Агенция Митници **В ЧАСТТА**, с която стоките предмет на нарушението **са отнети** в полза на държавата на основание чл. 124, ал.1 ЗАДС.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____